

Egymásnak és egymásért feszülve

Kritika

A szerző a múlt század elején írta, az ókorba helyezve, a történetet, Hargitai Iván idén állította színpadra Füst Milán *Catullus* című művét. Az előadás az emberi kapcsolatokra, érzelmekre apellál, melyek egyidősek az emberiséggel.

A gyönyörű díszlet gazdagságot sugall, a bútorok, ahogy a káprázatos jelmezek is, kortalanok. Viselhették őket a múlt században, de napjainkban is divatosak. Tehetős, hatalommal bíró emberek háza, kevésbé otthona. A kávéház füledt-

sége, a vízpipák – megjegyzem, most is nagyon kelendők – sokkal inkább az erotika, mint a szerelem kellékei. Ezekben a terekben együtt vagyunk, együtt élünk a szereplőkkel, velük lélegzünk, próbáljuk megérteni őket, együttérezni velük a folyamatos, egymással és önmagukkal vívott harcukban.

Szotyori József és Tasnádi-Sáhy Noémi

Tépi, marcangolják egymást, az asszony és asszonyiség körül forog a világ, és az sem véletlen, hogy a minden férfit akarva vagy akaratlanul megbabonázó nő lelkében szabad ember.

Clodia (Tasnádi-Sáhy Noémi) jövevény a magas rangúak világában, aki szabadságra vágyik. Férje, Metellus (Szabó Eduárd) nem tud és nem is akar kiszabadulni anyja, Flavia (Fábián Enikő) zsarnoki imádatából, szeretőjétől, a költő Catullus (Szotyori József) sem a szabadságot, hanem másfajta béklyót kínál az asszonynak.

A rendező Hargitai Iván az emberi viszonyokra, a férfi-nő kapcsolatra helyezi a hangsúlyt, a dramaturgi munka is erre fókuszál. Szilágyi Eszter Anna úgy alkalmazta Füst darabját a Szigligeti Stúdió színpadjaira (az előadás mindkét teremben játszódik), hogy a szeplőkről alig derül ki társadalmi státusuk, netán a foglalkozásuk. Hargitai előadása belső okait keresi a Clodia – Metellus – Flavia – Catullus körben, melyben senki más nem kap helyet. A többiek, a „külvilág” körülöttük bolyonganak, s bár közel állnak hozzájuk, nem tudnak beavatkozni a négyes küzdelmébe.

Fodor Réka, Tasnádi-Sáhy Noémi, alattuk Hunyadi István

**Nagyvárad Szigligeti Színház
– Szigligeti Társulat**

**FÜST MILÁN:
*Catullus***

Rendező: Hargitai Iván
Dramaturg: Szilágyi Eszter
Anna

Jelmeztervező: Florina
Bellinda Vasilatos

Díszlettervező: Ianis Vasilatos
Szereplők:

Metellus: Szabó Eduárd
Clodia: Tasnádi-Sáhy Noémi
Clodius: Hunyadi István
Catullus: Szotyori József
Calvus: Kocsis Gyula
Flavia: Fábián Enikő
Tertullia: Fodor Réka
Egnatius: ifj. Kovács Levente

Ők négyen egymás foglyai. Metellus nem tud elszakadni Flaviától, az asszony képtelen elfogadni, hogy fia a másik nőre, a feleségére több figyelmet fordít, mint rá, az anyjára. A férfi a két nő között őrlődik, a tragédia elkerülhetetlen. Catullus vadul szereti Clodiát, de nem elég bátran ahhoz, hogy megismerje és kiszabadítsa. Magának akarja, semmi többet nem kíván, de Metellus a barátja, őrlődik ő is szerelem és férfibarátság között. A többiek úgy keringenek Clodia körül, mint a bolygók a nap körül, de egyikük sem feledkezik meg önös érdekéről. Nem értik és nem érzékelik a szemük előtt játszódó drámát.

A nagyváradi *Catullus* színészközpontú előadás, ami kiforrott alakításokat eredményezett. Tasnádi-Sáhy Noémi vad, szenvedélyes, a férfiakat magába bolondító Clodiájában ott rejlik a maga útját kereső nő, az önmagát vállaló asszony, a szabadság keresése. Az asszony könnyedsége, közönye

Szabó Eduárd és Fábíán Enikő

mögött ott rejlik a drámája: a döntésképtelenség. Tasnádi-Sáhy körül izzik a levegő, magával sodor a játék, ezer színe és hangja pillanatig sem enged el. Szabó Eduárd Metellusának merev tartása, ridegsége a hatalommal bíró ember gyengeségeit hivatott leplezni. Más ez a férfi a külvilágban, és más, amikor a felesége szerelméért könyörög, más, amikor anyjának engedelmeskedik. A fizikai és társadalmi szerepe szerint is hatalmas férfi lényegében gyenge, anyjának a kisleánya. Szotyori József Catullusa szenvedélyes, tudatában van annak, hogy költő mivolta vonzza az asszonyt. Szabadabb,

mint a többiek, hivatása megengedőbb, mint a többi férfié. Noha csábítja a szökésre szerelmét, mintha jobban érezné magát szeretőként, mint a férji felelősséggel. Igaz, nem érti Clodia csapongásait, nem érzékeli az asszony vívódását, erőfeszítést sem tesz, hogy megértse.

Emlékezetes pillanat Szabó és Szotyori kettőse, amikor a két férfi egymásnak feszül, szikrázik közöttük a levegő. Fábíán Enikő Flaviája talán érti, mi történik Clodiával, de gyűlöli a menyét, amiért elragadta tőle a fiát. Tudatosan keseríti meg az életét. Flavia házassága sem lehetett boldog, azért kapaszkodik kétségbeesetten, hogy a végén rádöbbenjen: ő is hozzájárult a tragédiájához. Hatalmas színészi teljesítmény,

Szotyori József és Szabó Eduárd

ahogy Flavia a ház úrnőjéből átalakul megtört, szenvedő asszonnyá.

Hunyadi István, Kocsis Gyula, Fodor Réka, ifj. Kovács Levente hosszabb-rövidebb partitúrájukban kifogástalanul játszottak.

A rendező az előadás végét jól megcsavarja, hogy legyen min gondolkodni útban hazafelé.

SIMON JUDIT